

U C H W A Ł A Nr V/16/15
Rady Miasta Międzyrzec Podlaski
z dnia 27 stycznia 2015r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Miasta Międzyrzec Podlaski

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013r., poz. 594, z późn. zm.), art. 227 i art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.) Rada Miasta uchwała, co następuje:

§ 1

Uznaje się za niezasadną skargę złożoną w dniu 23 grudnia 2014r. przez Pana M. O. dotyczącą działalności Burmistrza Miasta Międzyrzec Podlaski w zakresie zarządzania wodami zbiornika „Międzyrzeckich Jeziorek” z przytoczyn wskazanych w uzasadnieniu.

§ 2

Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały będący jej integralną częścią.

§ 3

Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Miasta do przekazania skarżącemu uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIASTA
Robert Matejek

UZASADNIENIE

W dniu 31 grudnia 2014 r. Przewodniczący Rady Miasta pismem Nr OP-I.0004.13.2014 przekazał do rozpatrzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miasta skargę pana Marka Osińskiego na działalność Burmistrza Miasta Międzyrzec Podlaski, które uprzednio w tym samym dniu otrzymał od Burmistrza Miasta Międzyrzec Podlaski.

Z treści skargi wynika, że jej przedmiotem jest naruszanie przez Burmistrza Miasta prawa do swobodnego korzystania z wód publicznych na cele amatorskiego połowu ryb oraz brak nadzoru nad działaniami podmiotu zarządzającego tą wodą (Międzyrzeckie Towarzystwo Wędkarskie „Żwirek”). Ponadto skarżący zarzucił Radzie wprowadzenie regulaminu korzystania ze zbiorników wodnych „Międzyrzeckich Jeziorek”.

Na posiedzeniu w dniu 12 grudnia 2015r. Komisja Rewizyjna Rady Miasta zapoznała się z dokumentacją i wyjaśnieniami Naczelnika Wydziału Zarządzania Mieniem Komunalnym, Prezesa i członków Międzyrzeckiego Towarzystwa Wędkarskiego „Żwirek” oraz opinią radcy prawnego Urzędu Miasta. W toku przeprowadzonego postępowania ustalono, co następuje:

1. Kwestie związane z własnością wód i uprawnieniami właścicieli tych wód regulują przepisy ustawy z dnia 18.07.2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2012, poz. 145 tekst jedn. ze zm.) – zwana dalej „upw”.

Ustawa ta w przepisie art. 5 ust. 3 pkt 2 i ust. 4 oraz art. 10 ust. 2 wskazuje, że śródlądowe powierzchniowe wody stojące znajdujące się w zagłębieniu terenu powstałego w wyniku działalności człowieka, a nie będące stawami, oraz stanowiące własność Skarbu Państwa lub gminy są wodami publicznymi. Natomiast na wodach publicznych – zgodnie z przepisem art. 34 ust. 1 i 2 upw obowiązuje zasada przysługiwania każdemu (każdej osobie fizycznej i prawnej) prawa do powszechnego korzystania z takich wód, przy czym prawo to w odniesieniu do amatorskiego połowu ryb winno być realizowane na zasadach określonych w przepisach odrębnych. W tym przypadku takimi przepisami odrębnymi są przepisy ustawy z dnia 18.04.1985r. o rybactwie śródlądowym (tekst jednolity: Dz. U.2009 r. Nr 189 poz. 1471). Ustawa ta w art. 7 określa zasady dokonywania amatorskiego połowu ryb. Art. 7 brzmi :

„1. Za amatorski połów ryb uważa się pozyskiwanie ryb wędką lub kuszą, przy czym dopuszcza się, w miejscu i w czasie prowadzenia połowu ryb wędką, pozyskiwanie ryb na przynętę przy użyciu podrywki wędkarskiej.

1a. Ryby przeznaczone na przynętę mogą być wprowadzone wyłącznie do wód, z których zostały pozyskane.

2. Amatorski połów ryb może uprawiać osoba posiadająca dokument uprawniający do takiego połowu, zwany dalej „kartą wędkarską” lub „kartą łowiectwa podwodnego”, a jeżeli połów ryb odbywa się w wodach uprawnionego do rybactwa - posiadająca ponadto jego zezwolenie.

2a. Posiadanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 2, potwierdza dokument wydany w postaci papierowej lub elektronicznej przez uprawnionego do rybactwa w obwodzie rybackim określający podstawowe warunki uprawiania amatorskiego połowu ryb ustalone przez uprawnionego do rybactwa wynikające z potrzeby prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej w tym obwodzie rybackim, uwzględniającej w szczególności wymiary gospodarcze, limity połowu, czas, miejsce i technikę połowu ryb. Zezwolenie może także wprowadzać warunek prowadzenia rejestru amatorskiego połowu ryb, a w przypadku wprowadzenia tego warunku - określać sposób prowadzenia tego rejestru.”

Jak wynika z wyżej opisanych przepisów prawa o tym czy do danej wody należy stosować prawo do powszechnego korzystania z wód publicznych istotne jest dokonanie ustaleń, czy dana woda stanowi własność Miasta Międzyrzec Podlaski, czy też nie. W przedmiotowej sprawie – w oparciu o informacje uzyskane od Naczelnika Wydziału Zarządzania Mieniem Komunalnym Urzędu Miasta - stwierdzić należy, że jedynie część (większa) gruntów zalanych przez wody "Międzyrzeckich Jeziorek" stanowi własność Miasta, a pozostała (mniejsza) część tych gruntów to własność wielu osób fizycznych, co – zgodnie z art. 12 ust. 1 upw – oznacza, że wody tej nie można określić jako „śródlądowa powierzchniowa woda publiczna”. **W efekcie takiego ustalenia nie można stwierdzić, że w odniesieniu do całego akwenu Międzyrzeckich Jeziorek będzie miało zastosowanie prawo do powszechnego korzystania z wód publicznych.**

Z uwagi na te właśnie okoliczności w umowie użyczenia akwenu wodnego „Międzyrzeckich Jeziorek” z dnia 09.07.2014 r. w § 1 wyraźnie stwierdza się, że umowa dotyczy wyłącznie tych gruntów, które zostały w niej wymienione oraz stanowią własność Gminy Miejskiej Międzyrzec Podlaski. Ponadto – mając na względzie wyżej opisane i zacytowane przepisy ustawy o rybactwie śródlądowym i upw – w § 4 ust. 1 i § 6 umowy zawarto stwierdzenia zakazujące Biorącemu do używania, którym jest Międzyrzeckie Towarzystwo Wędkarskie „Żwirek” przekształcenia akwenu w łowisko specjalne i pobierania opłat za wylławiane ryby oraz dokonywania w tym zakresie kontroli, chyba że takie uprawnienia kontrolne wynikają ze specjalnych przepisów prawa. Umowa ta reguluje ponadto wiele spraw związanych z utrzymaniem porządku i czystości na oddanym do używania terenie.

Ponieważ umowa ta regulowała jedynie część uprawnień do realizowania amatorskiego połowu ryb na tym akwenu, to Burmistrz nie miał prawa do narzucania w/w stowarzyszeniu reguł postępowania dotyczących pozostałych części akwenu, nie będących wodami publicznymi. Stowarzyszenie – jako ewentualny posiadacz wód należących do innych niż Gmina Miejska właścicieli ma prawo dokonywać połowu ryb i prowadzenia gospodarki rybackiej zgodnie z przepisami art. 4 ustawy o rybactwie śródlądowym, a Burmistrz Miasta nie jest organem uprawnionym do kontrolowania takich uprawnień w/w podmiotu. Wg informacji uzyskanej przez Burmistrza Miasta część członków w/w stowarzyszenia jest członkami Społecznej Straży Rybackiej i na tej podstawie posiada uprawnienia do dokonywania kontroli wędkarzy korzystających z akwenu w zakresie przestrzegania przepisów o rybactwie śródlądowym oraz przepisów o amatorskim połowie ryb.

2. Z uwagi na powyższe okoliczności stwierdzić należy, że Burmistrz Miasta zawierając w/w umowę użyczenia nie naruszył prawa, a w szczególności nie naruszył prawa do powszechnego korzystania z wód publicznych co zarzuca skarżący. Burmistrz nie ma też uprawnień do kontrolowania wydawania przez samodzielne stowarzyszenie – MTW „Żwirek” - wewnętrznych uregulowań dotyczących członków tego stowarzyszenia oraz osób korzystających z efektów działalności tego Towarzystwa.
3. W kontekście wyżej opisanych przepisów prawa stwierdzić można także, iż zarzut naruszenia przez Radę Miasta prawa poprzez uchwalenie „Regulaminu korzystania z terenów położonych pomiędzy ulicami Zahajkowską i Berezowską w Międzyrzec Podlaskim oraz istniejących tam zbiorników wodnych tzw. "Międzyrzeckich Jeziorek”” w części dotyczących pkt 1, 6 i 8 jest bezpodstawny. Regulamin ten został wprowadzony uchwałą Rady Miasta Międzyrzec Podlaski Nr VIII/71/99 z dnia 28.04.1999r., a następnie był wielokrotnie zmieniany. Zgodnie z przepisami ustawy o samorządzie gminnym wszystkie uchwały Rady Miasta badane są pod kontem legalności (zgodności z powszechnie obowiązującym prawem) przez odpowiednie służby Wojewody Lubelskiego. Z praktyki wynika, że ze szczególną wnikliwością Wojewoda bada przepisy prawa miejscowego, a do tej kategorii zalicza się w/w Regulamin. Wojewoda jednak nigdy nie zakwestionował zgodności z prawem

zarówno podstawy do wydania takiego regulaminu, jak i poszczególnych jego uregulowań, co nie znaczy, że niektóre z nich nie były modyfikowane przez Radę związku z wytycznymi i sugestiami Wojewody Lubelskiego działającego w trybie nadzoru. Należy jednak podkreślić, że uwagi te nie dotyczyły żadnego z wymienionych w skardze postanowień tego Regulaminu.

Oceniając działalność Burmistrza Miasta Międzyrzec Podlaski w tej sprawie należy stwierdzić, że nie spowodowała ona naruszenia prawa. Żadne przesłanki oraz dowody zgromadzone przez Komisję Rewizyjną Rady Miasta nie potwierdzają zasadności zarzutów pana M. Osińskiego w stosunku do Burmistrza Miasta. Z uwagi na powyższe okoliczności skargę oceniono, jako niezasadną.

Na marginesie przyznać należy, że ujednolicony tekst wyżej wymienionego Regulaminu, który został opublikowany na stronie internetowej www.miedzyrzec.pl nieprawidłowo został opatrzony podpisem „Burmistrz Miasta Międzyrzec Podlaski”.

PRZYWODNICZĄCY
MIĘDZYRZEC
Podlaski
Robert Matejek